

מרכזי מלכי חלה בקדחת השיגרון. הוא לא יכול היה עוד ללכת לכיתה, על כן בית הספר בא למיטה

מחסור בספרים היה רק בעיה שניה כי חשיבותה. הסתבר למורה כי במשך שנות מחלתו שקע מרכזי בארישות, לא היה מן סוגל למאמץ העקבי הדרוש ללימוד סדיר. היה צורך ליצור, לטעם בו את ההרגל מחדש.

את אשר לא עשו הפדגוגים עשו הילדים בלבביותם הטבעית. למחרת הביקור הראשון הופיעו אצל מרכזי כמה מחבריו לביקור נוסף, הביאו לו מתקנים, העלו על שפתו את החיוך הראשון מזה שנים. הביקורים התפתחו ללידידות של קבע. מרכזי מצא חברים. בייחוד התקשר אל דני ויצחק. את קולו של דני ידע כבר לזהות דרך המקלט.

★ ★ ★ התבייש ללכת למסיבה

לא תמיד יכול היה מרכזי להשתתף בלימודים. לפעמים, בשעה ששאלה הי מורה דרך הרמקול: "מרכזי, אתה שומע אותנו?" לא קיבלה תשובה. מרכזי, בצד השני, הרגיש ברע, סגר את המכשיר. דני ויצחק היו מוסרים למחרת דו"ח לכיתה: "היה לו כאב ראש". בסוכות ביקרה משלחת מאורגנת בביתו של מרכזי, ביקשה להזמין למסיבת הכיתה. מבחינת בריאותו יכול היה מרכזי לנסוע לבית הספר ולהשתתף במסיבה, אולם הוא התבייש. "אני עוד לא מכיר אותכם כל כך טוב", התנצל בפני חבריו. הם לא לחצו עליו. "אין דבר, תבוא בסעם אחרת. עוד יהיו הרבה מסיבות."

השמש. לא כמו במרתף שלו. שם אין חרירי-חולים נודפיקור, אין גלולות וזרי קות, אין רופאים מטילי אימה. הביקור הסתיים בהבטחת הילדים כי יחזרו בקרוב לבקר את חברים החדש.

★ ★ ★ החשך מתחיל לפעול

למחרת היה כבר הקשר הטלפוני מוכן: השיעור הראשון היה שיעור ב"תנ"ך". הוא התנהל בסדר מופתי. ברגע בו נשמע קולו של מרכזי ברמקול, הורדו כל האצבעות המורמות בסולידריות ספוגי טאני, ומרכזי שאל את שאלתו, או העיר את הערותיו. הוא אפילו קרא פרק אחד, בקריאה רוויה למדי. בהפסקה התקהלו הילדים סביב הרמקול, רצו לנסות אישית את החידוש הטכני. "חברה, תנו לי לנח קצת, אני לא מרגיש טוב", ביקש מרכזי. הילדים התפזרו בשקט.

זהבה הלפרין, חייכנית, טובת-לב, ואם לשלושה ילדים, התרגלה לתלמיד הסמוי. היא הקפידה לשאול אותו אם הבין כהלכה את החומר הנלמד. היא ידעה כי אותו מכשיר שחולל את הפלא בכיתה נוסה כבר בהרצליה, לפני שנים אחדות. ילדה שחלתה בשיתוק-ילדים גמרה בעזרתו את בית-הספר העממי, זכתה בתעודת-גמר מוכרת.

פני אנשי משרד החינוך, שנקראו להחליט מי מעשרות הנוקשים יזכה במכשיר שהתפנה, עמדה הבעיה למי לתת אותו.

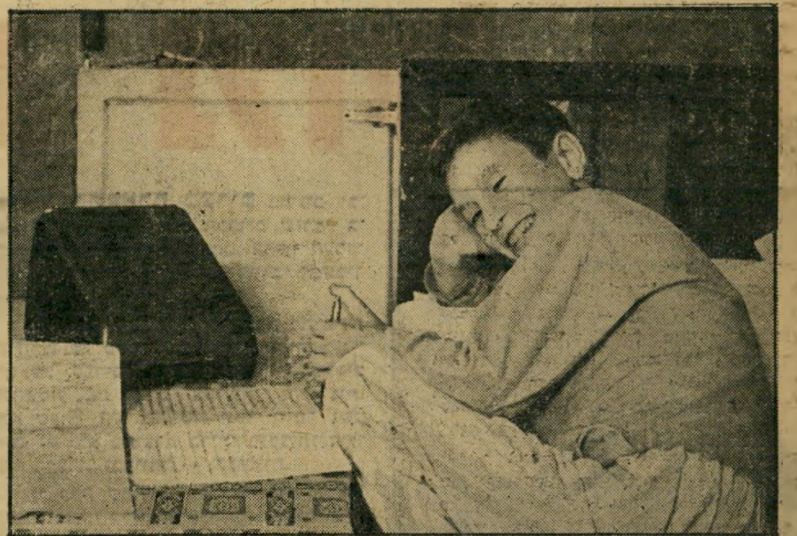
"הוא חולה ואיננו יכול לבוא לבית-הספר, אבל דרך הקופסה הזאת הוא ישמע את השיעורים ויכול גם לדבר אתנו". בו במקום החליטו הילדים לערוך ביקור-היכרות בביתו של מרכזי, חברים החדש.

★ ★ ★ עולמו של קארל מאי

לעניי הילדים שנתקו לחדר המרתף, בו מתגוררת משפחת מלכי, התגלה

הכתה ה' בבית-הספר העממי גאולים ד' בירושלים וזאת כתה רגילה לכל דבר. יש בה 35 תלמידים, זאטוטים רעשניים המתרוצצים בהפסקות במגרש בית-הספר, ומקיימים המולה רבת. הדבר המבדיל אותה בכל זאת מכתות אחרות הוא התלמיד ה-36. זהו מרכזי מלכי.

מרכזי לא ראה את הכתה מימיו, אך הוא משתתף ברוב השיעורים הנערכים בה. הוא איננו יכול להצביע ולבקש את רשותו

במרכזי מלכי שוכב במיטתו, ומאזין לשיעור המתנהל במרחק שני קילומטרים מביתו. על השולחן נראה הטלפון, המעביר אליו את השיעור ומאפשר לו להתקשר כרצונו עם הכיתה. ליד המכשיר מונחת מחברת להכנת השיעורים.

הדיבור, ובכל זאת גשמית כל הערה ותגובה שלו על החומר הנלמד. מרכזי הוא תלמיד מן המניין, למרות שלא קם ממיטתו מזה שלוש שנים. מרכזי, החולה בן ה-13, לומד בביתו בעזרת הטלפון.

★ ★ ★ "יש לנו חבר נוסף."

את ההיכרות הראשונה עם מכשיר-הטלפון עשו תלמידי כתה ה' לפני חודש ימים. סכנאים בסרבל התקינו על הקיר תיבת מתכת מזוהה, הציבו על הארון מכשיר הדומה בצורתו החיצונית לרמקול רגיל. הם קישרו אותם בכבל שממלי, שי יצא דרך החלון לכיוון בלתי-ידוע. הקופסה המסתורית עוררה גל של גיחוכים. "זה בטח מכשיר כמו שיש בגאולים א", כדי שהמנהל ישמע מה שהמורה עושה בכתה, פסק אחד התלמידים בידענות של בן 9. הוא טעה.

למרות שהנהלת בית-הספר נמצאת בידי שלמה דורון, המנהל גם את גאולים א', היה זה מכשיר שונה לחלוטין. דורון זכה לא מומן לבקורת שלילית, בגלל רשת מכשירי-ההאזנה שהתקין בבית-ספרו, למורת רוחם של המורים, שלא רצו להיות תלמידים לביטול הפדגוגי של המנהל דורון. במהרה התבדו ניחושי התלמידים. "ב' קרוב יהיה לנו חבר נוסף בכתה", הוריעה זהבה הלפרין, המורה האמהית הותיקה.

הכלליים, הצטרפה עתה סופית למסא, תמורת כמה משרות במועצת-ההפעלה וי עמדות מנגנוניות במסא. "עומר ד' קום מתחרה ל'קרגל'". כמה מבצעי בית-החרושת לבירה נשר מקימים עתה מפעל לקרטון גל, באחד מאזורי הפי תח... חברת "רפסן". הפורגורטית הולכת בדרכי סולל בונה, עומדת לרכוש שורה של מפעלים קיימים. בין השאר: מחלבה גדולה לעיקור חלב... "בין שופר" פי בית-משפט השלום בתל-אביב, שורות מזה כמה שבועות מרידות על יחסה של עיריית תל-אביב אליהם. מסתבר כי העירייה הבטיחה כי נציגי שופר-השלום יוכלו ללכלל בין 280 המזומנים לפתיחת היכל התרבות, אך לא קיימה את הבטחתה... **פרי די המתייש** את גידול אוכלוסיית המשק, פרי

תזכיר
שוד עצמי?
להקים מצבה בכפר-קאסם, במקום

בכיתה ברנע זה מתנהל שיעור בהיסטוריה, הן באדם חקדמן. חסור וחכם הלפרין משמיע בקול רם כל מלה שהיא כותבת על הלוח. כדי שתועבר לאוזני מרכזי, כאמצעי-קשר אל הילד משמש המכשיר הקטן. העומד על הארון מצד ימין.

למחרת גילה מרכזי בסוד שהצטער קצת על סירובו. בשעה שחבריו בילו במסיבה, הוא נאלץ להסתפק בעיון מעמיק בספר מאח פלא 92א. "יש בספר המון דברים מעניינים... סוף-סוף אני צריך לעשות מן שהו", אמר בגבורה לדני. "אבל במסיבה הבאה, אהיה אתכם."

רך מדור הקולנוע של חקולם הזה, שהגיש משפט נגד בעל קולנוע אלגני על קיצוץ הסרט המזן ואני (העולם הזה 1042), מצא השבוע הד ברמלה. הצופה רחמים ברוך הגיש תלונה דומה, נגד בעלי בית-קולנוע מקומי, על קיצוץ הסרט אשת מסחר... **מדריכי-הכרזים האלמוני**, הצעירה בלתי-ידועה, ואשר זהותו נתגלתה בפעם הראשונה בכתבת העולם הזה (1025), שינה השבוע את שיתו. האיש, הנכח שמו אל פרלשטיין, הטוען כי הצעירה היא יו רשת עשירה, פירסם עתה מודעה כעתונים. בהן צייר את החצאית אותה לבשה, כבי יכול, הצעירה המבוקשת, ונתן את פרטיה המדויקים. פרלשטיין שירטט את דוגמתה חצאית וצבעיה לכל פרטיהם. על הבחורה להתייבב לטובתה.

בו אירעה הטרגדיה, כמעשה של התנדבות אורחית, הציע עורך העולם הזה (1029) לפני שלושה חודשים. השבוע הודיע משרד הרוח כי יקים מכספו מצבה בבית-הקברות של כפר-קאסם, הנמצא בצדו השני של הכפר... **מי? נגב את חיה-לומים** ב-100 אלף דולר מחברת 'הלומי' הנגב בתל-אביב? חוקרי העולם הזה (1031) שבו כמה מן העדויות עוד לפני המשטרה, וערכו חקירה יסודית מסיבית לאגשים המעורבים, פסלו עוד בשבוע השוד את הגירסה כאילו הדרים שודר אלמוני את מנהל החברה. הם קבעו שישנו חשד חזק מאד שזוהי עבודה פנימית. השבוע הצטרפה המשטרה לחשד זה, עצרה את האנשים אשר עליהם הוצעו חוקרי העולם הזה לפני חודשיים וחצי... **התקדים שנקבע** על-ידי עו